

wonen in de rij

Het doorkijkhuis van Frederik

en zijn gezin in Brasschaat

«Woonkwaliteit is niet te meten in vierkante meters»

Opeen stuk grond waar weinig mee aan te vangen leek bouwden Frederik en Ellen een rijhuis dat zowel vanbuiten als vanbinnen uniek is. Gevelbrede deuren van een ton, een badkamerkast die boven een bureau zweeft, verdiepingen die als matroesjka-poppetjes in elkaar passen... «Onze woning was ons testlabo.»

Björn COCQUYT

Door een bijzondere stedenbouwkundige situatie lag het huis van zijn ouders niet naast een ander villaperceel, maar grensde het vier meter verder aan de blinde muur van een flatgebouw. Frederik zag er juist een kans in om zijn eigen woning op te trekken. «Als architect vond ik het een boeiende uitdaging om op zo'n smalle strook een huis met een zo groot mogelijk ruimtegevoel en maximale lichtinval te creëren.»

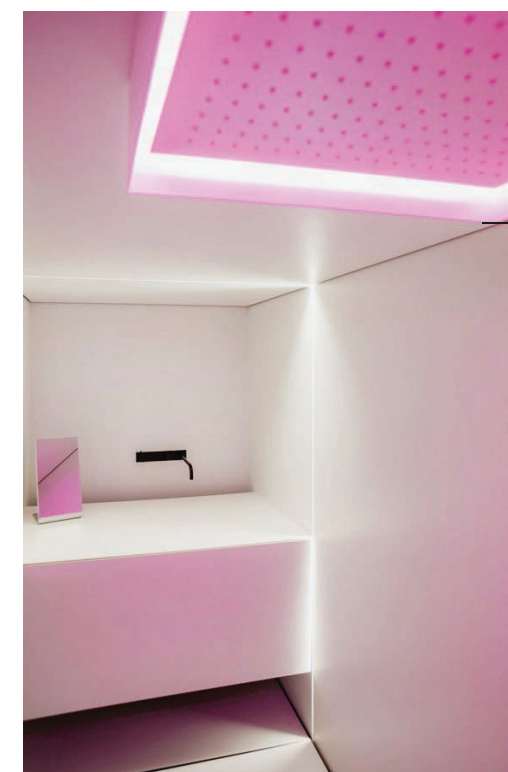
«Er was nauwelijks manoeuvreerruimte op de werf. De kelder werd met een telescopische kraan geplaatst, terwijl ik richtlijnen gaf om alles nog een tikkelte naar links of rechts te verschuiven. De houten panelen, die in huis aan elkaar bevestigd werden, waren amper drie centimeter smaller dan de deuropening. En toen we ze met een katrol op de juiste positie hingen, moesten we ook al het bad installeren. Dat was de enige optie, want via de stalen spiltrap kon het niet naar boven. Die trap stond er zelfs al lang voor het houten volume in elkaar getimmerd was. Dat was een bizar gezicht.»

«Onze zijgevel, die bedoeld is om tegenaan te bouwen, reikt tot 10 centimeter van de dakgoot van de villa. Zo bleef er 3,64 meter gevelbreedte over»

Het toont aan hoeveel denkwerk er vooraf nodig was voor de ruwbouw. Ook voor het interieur moest Frederik alles vooraf tot in het kleinste detail uitdokteren. «Het was niet eenvoudig om alle technieken onzichtbaar weg te werken, tot de schakelaars, stopcontacten en zelfs verwarmingselementen toe. Er is ook nergens een klink of deurgreep die uitsteekt, en elke lijn en voeg die je ziet, is weloverwogen. Alleen zo kon ik het esthetische beeld dat ik voor ogen had verwezenlijken. Het huis toont aan dat, als er genoeg over nagedacht is, je binnen een beperkt volume groter kunt wonen dan in een villa, en dat woonkwaliteit niet te meten is in vierkante meters.»

Millimeterwerk

Frederik legt het eenvoudig uit, maar de realisatie was complex.

«Water loopt over werkblad»

«Ons huis was een beetje een laboratorium. Veel zaken waarmee ik experimenteerde, pas ik nog altijd toe in mijn projecten. Zo hebben we in de badkamer geen klassieke wastafel, maar wordt het water afgevoerd via het aflopende werkblad. Naast esthetisch is dat ook functioneel, want zo is er meer opbergplek.» De douchekop wordt geaccentueerd met fluorescerende verlichting.

INFO
De bewoners: Frederik De Smet (42), zijn vrouw Ellen (42) en de kinderen Sofie (16), Warre (12) en Anoeke (8)
Locatie: Brasschaat
Bouwjaar: afgewerkt in 2017
Oppervlakte: 191 m² (bewoonbaar) en 1.080 m² (perceel)
Goedkoopste koop: «12,5 euro voor de terrasstoel van Eames»
Duurste koop: «Het in elkaar steken en monteren van de houten prefab-elementen duurde weken. Alles samen kostte de constructie op die manier 55.000 euro.»
Beste koop: «Voor al het glas betaalden we destijds maar 30.000 euro. Een meevaller voor zulke oppervlaktes.»
Waarde woning: «Voor een nieuwbouw reken ik, exclusief btw en schilderwerken, vandaag op 2.800 euro per m². Bij de start van de bouw was dit nog maar de helft en toen ik twintig jaar geleden begon amper 800 euro. De voorbije jaren namen de prijzen een hoge vlucht.»
www.icoon.be

«Dressing, wastafel én archief»

Net als de keuken is het badkamermeubel een meterslang sculptuur met heel wat functies. «Het is een dressing, wasmeubel en zelfs een archief, want de kast loopt door tot in het lageregelegen bureau dat één geheel vormt met de slaapverdieping.» Net zoals in de kinderbadkamer is er geen klassieke wastafel. Het bed is van Bonaldo, de lamp van Louis Poulsen. Het stalen dak is gelijmd om geen storende bevestigingsmaterialen te zien.

«Tv zit verstopt»

Geengang of klassieke voordeur te zien. Hier val je letterlijk met de deur in huis. Tien meter hoge gordijnen zorgen voor wat privacy in de woonkamer, met zetel van Hay. «De tv zit verstopt in de salontafel», zegt Frederik, die het meubel ontwierp. «Anders is die voor mij veel te dominant aanwezig. Hij verschijnt pas als we een deel van de tafel openklappen.» Let ook op het diagonaal ingeslepen led-profiel in de muur dat de hoogte benadrukt.

«De deuren wegen meer dan een ton»

«Veel mensen vinden de voordeur niet, hoewel ze moeilijk groter kan zijn. (lacht) Het is een scharnierdeur over de volledige breedte van het huis. Net als de achterdeur draait die 90 graden open. Omdat klassieke fabrikanten zo iets niet konden maken, ontwikkelde ik ze zelf. Ze wegen makkelijk een ton», zegt Frederik. De enorme glasvlakken herhalen zich op de verdiepingen.

«Bad als balustrade»

Het bad, gekocht bij X²O, doet dienst als balustrade op de eerste verdieping. «Voor de kinderen is het wel opletten, maar niet meer dan in hun slaapkamers. In principe kunnen ze daar ook een verdieping naar beneden tuimelen, omdat er op het uiteinde een gleuf is, maar we leerden hen van kleins af aan om daar niet te komen.» Het bureau van Nike Hydraulics is kantelbaar en in de hoogte verstelbaar. De stoelen van Eames — nieuw 2.000 euro — kocht Frederik voor 80 euro van iemand die niet wist dat het om design ging.

«De kinderen mochten zich uitleven»

«Ik hou niet van cliché kinderkamers met een accentmuur en overal posters, maar wou de kinderen toch een beetje vrijheid gunnen. Ik vroeg Sofie en Anoeke, die samen slapen, en Warre om enkele kleuren te kiezen. Nadat ik alles afplakte, vulde ik grote waterpistolen met slijtagebestendige acrylverf. Die mochten ze leegspuiten op alle witte vlakken en het tv-meubel.» Het ruimteschip in Warres kamer schilderde Frederik zelf.

«Verborgen keuken»

Wie hier voor het eerst komt, vraagt zich meteen af waar de keuken is. Blijft je er gewoon op te staan kijken. «Door het ontwerp, een witte balk in volkernplaat, merk je ze niet op. De spoelbak in composiet is verborgen onder een luik, en de kookplaat met geïntegreerde afzuiging valt niet op omdat ze niet boven het aanrecht uitsteekt. De oven en koelkast zitten verstopt aan de kopse kanten. Goed om ons dagelijkse stapendoel te bereiken», lacht Frederik. Nog opvallend: de zwevende 'balk' raakt vloer noch muur, omdat hij is opgehangen aan twee stalen kolommen. In de zwarte buizen lopen alle leidingen.